

ÖSSZEGZÉS

Egy komplex mentori program megtervezése és kivitelezése sok feladattal jár. A kötet az Intézményfejlesztési Terv által kitűzött egyik célhoz kapcsolódik, azzal, hogy annak megfelelően az oktatók mentorrá válását segíti, támogatja. A kötetben egy három pillérből álló komplex mentori program vázához adtunk támpontokat. Az első rész a három területhez ad szakirodalmi áttekintést és számos joggyakorlatot mutat be. Az egyetem továbbképzési rendszerében nagyon jól működő mintái vannak a mentorálásnak, az első részt ezeket a mentori kezdeményezéseket bemutató fejezet zárja. A kötet második része pedig egy olyan áttekintés, amelyet a gyakorlati mentori munkában dolgozó kollégák támogatásához készítettünk.

A kötetben hivatkozott számos nemzetközi és hazai joggyakorlat rámutat arra, hogy egyre több intézményben működik valamilyen formában a mentorálás. Az egyetem számára kidolgozott komplex mentori programot azért tartjuk speciálisnak, mert nemcsak egyetlen területre koncentrál, hanem arra hívja fel a figyelmet, hogy érdemes a mentorálás különböző területeit egymásra hatással lévőként kezelni, hiszen így van arra lehetőség, hogy mind az oktatói, mind a hallgatói oldal igényeire és szükségleteire figyelemmel tudjon lenni. Mivel a felsőoktatásban még mindig sokkal inkább a szakmai és tudományos előmenetelt tekintik fontos tényezőnek az oktatói életútban, ez felértékeli az oktatói mentorprogramok jelentőségét, hiszen ezek a mentorprogramok a szakmai mellett pedagógiai, oktatásmódszertani támogatást is jelentenek. Egy mentor-mentorált kapcsolat pedig mindkét fél számára jelentős haszonnal jár. A hallgatók tudományos pályájának alakításában a tehetségmentorálás mindig is jelen volt a felsőoktatásban, ám az idevonatkozó joggyakorlatok nagymértékben szélesíthetik az oktatók működésének területeit és eszköztárát. A lemorzsolódás csökkentése, az iskolai eredményesség mutatóinak növelése pedig nemcsak egyetemi, de stratégiai feladat is, ahogy erre a kötetünkben is felhívtuk a figyelmet.